
Asım Gültekin

Asım GÜLTEKİN'in hayat hikayesine ait anlatacaklarımız ailesi ve arkadaşları ile yaptığımız röportaja dayanmaktadır.

Asım GÜLTEKİN, 1975 yılında Amasya'nın Taşova ilçesinde doğdu. Babası Eyüp Sabri GÜLTEKİN ve annesi Emine GÜLTEKİN'in yedinci çocuğuydu. Konuşmaya geç yaşlarda, 3-3,5 yaşlarında, başlamasına rağmen okur-yazarlığı etrafındaki çoğu kişiden daha iyiydi. İlkokul yıllarında arkadaşlarının çizimleri gibi küçük eserler taşıyan dergilerin basımı ile uğraştı. Aile düzenine aykırı sayılabilecek bu çocukluk dönemlerinde ona yön veren hocalarından biri ilkokul öğretmeni Mehmet ÇETİN'di. Yazdığı yazı ve şiirleri gazetelere "Taşovalı Asım" ismi ile gönderirdi.

Asım o yıllarda 10-11 yaşlarındaydı. Yazıların içeriği ve üslubundan olsa gerek bu yazıların bir çocuk tarafından yazıldığını tahmin etmek herkes için çok güçtü.

Asım Gültekin, sağ tarafta ayaktaki delikanlı

Herkesin yetişkin sandığı bu Taşovalı Asım'ın kim olduğu ortaya çıktığında yayınevi görevlileri bu duruma oldukça şaşırmışlardı.

Gelgelelim, 5. sınıfı bitirdikten sonra Kartal İmam Hatip Ortaokulunu kazanması tüm düzeni derinden sarstı. Annesine düşkün olan Asım'ın okula gidip gitmeyeceği konusundaki karar, babasının destekleri ile olumlu yönde oldu. Ve Asım GÜLTEKİN, on bir yaşında evden ayrılıp İstanbul'a gitti. Ortaokulu bitirip liseye başlamış; lisenin birinci sınıfında ise, bazı sorunlardan dolayı Taşova'ya geri döndü ve bu iki yılı burada okuyup liseyi bitirdi.

Bu durumu Mehmet Akif'in dizelerini değiştirerek şöyle ifade etmiştir.

"Asım'ın nesli diyordum ya nesil miymiş gerçek?
Tüh be bunların hepsi çürük, sağlam çıkmadı bir tek."

Lise yıllarında öğrenci arkadaşlarına ve çevresine iyi bir etki bırakmış olmalı ki okul yıllığında onunla ilgili birçok yaşanmışlıklardan bahsedilmiştir. Onunla ilgili araştırmalarımız sonucunda ulaştığımız yıllıkta neler söylendiğine beraber bakalım. "Sınıfın, okulun hatta Taşova'nın en büyük kitap delisidir. Asım'ın 1991'de İstanbul'dan provokatör olarak gönderildiği kanaatindeyim çünkü bu devirde kitaplarla haşır neşir olmak ya delilik ya da provokatörlüktür. Hocaları hiç sevmez, sevebileceği bir hocaya rastlayamamıştır. Hocaların onu sevmesini de istemez. Aykırılığı çok sever, sınıfta tahtanın bir köşesini kafasına göre doldurur. O, öğretmenlerin yeterli derecede teşvik edecek yönlerinin olmadığını düşünürdü."

Taşova İlçe Milli Eğitim Müdürü Mustafa Tümer'in aktardığına göre lisenin son iki yılında Taşova' ya döndükten sonra üniversite için İstanbul'a gitmek istediğini belirtiyor. Bunun için o yıllarda Asım'la birlikte İmam-Hatip Lisesinin pansiyonunda akşamları üniversiteye hazırlık için ders çalıştıklarını ifade ediyor.

İstanbul, Asım için her zaman bir cazibe merkezi olmuş ve İstanbul'dan vazgeçememiştir. Bu azmi sayesinde İstanbul'da bir üniversiteyi kazanmıştır. Marmara Üniversitesi Edebiyat Öğretmenliği Bölümünde okuduğu yıllarda aktif bir öğrenci olarak bulunduğu yere canlılık katmaya devam etti. "Fatih'te Seha Neşriyat'ta, İnkılâp Kitabevi'nde dergilerin içinde yüzüyorduk." diyor Asım GÜLTEKİN o yıllar için. Yine o yıllarda yazar Halit BEKİROĞLU da Biat dergisini beş yıl boyunca beraber çıkaran arkadaşlarından biriydi.

Halit BEKİROĞLU "Birlikte okul yurdundan kaçarak üstad Sezai Karakoç'a giderdik. Kitap ve okuma çalışmaları yapardık evlerde, yurtlarda, imam-hatiplerde diğer liselerde... STK faaliyetlerinde, dergicilikte, kitap fuarlarında, panellerde, istişarelerde, projelerde her zaman ya Asım'la olduk ya da yollarımız kesişti. Adeta her taşın altından Asım çıkardı."

Mehmet Akif ERSOY'un eserinde Asım, bir insanda olması gereken tüm erdemlere bürünmüş olan duruşu ve ahlakıyla örnek bir genç olarak anlatılmıştır. Aynı şekilde Asım GÜLTEKİN, kendince Sezai KARAKOÇ ile Taha ismini Akif'te olduğu gibi özdeşleştirmişti. Daha o yaşlarda "Bir oğlum olursa adını Taha koyacağım." diye söylemiş ve ileriki yıllarda sözünü tutmuştu. Böylece Sezai KARAKOÇ sevgisini perçinlemişti.

İnanılmaz bir öğretme ve okuma hevesi vardı. Üniversiteyi bitirdikten sonra elinin değmediği dergi kalmadığı dönemlerde, birçok okulda öğretmenlik görevi yaptı. 2008'de yılın öğretmeni seçildi. Yüzlerce seminer, konferans ve toplantının düzenleyicisi aynı zamanda konuğu oldu. Yörünge, Yedi İklim, Yeni Şafak, Sağduyu, Milli Gazete, Vakit gazetelerine ve Şehrengiz, Düş Çınarı, Kırklar, Gerçek Hayat, Genç, Yörünge, Yedi İklim dergilerine öncülük etti. Cafcaf Mizah dergisinin yönetmenliğini yaptı. Dergiler için öylesine çok yazıyordu ki dergiciliğin aynı zamanda bir hastalık olduğunu söylüyordu. Koşturdu, çabaladı; TÜRDEB, Dünya Dergiler Birliği ve Dünya Bizim internet sitelerini kurdu. Uluslararası dergi fuarlarının temelini attı. Bunların yanında, tam bir sözlük düşkünüydü. Evinde üç yüzden fazla sözlük olduğu biliniyordu. "Birden Bine", "Alışmak Ölümüne Karşı" sağlığında "Uçtun Yine Deli Gönül" eseri ise vefatından sonra basılmıştır

Eserlerinin yanı sıra; yeni bir sözlük yazmaya başlamış, ancak bitirmesine ömrü vefa etmemiştir. Yirmiden fazla ülke ziyaret etmiş, gittiği ülkelerdeki birçok insana yardım ve bağışta bulunmuştur.

Yazmış olduğu Birden Bine adlı eserinde sayıların isimlerinin anlamlarını bulmak için matematiğin net ve kesin direnci onu yormayacaktır. Anlamaları Türkçe olarak bulmaya çalıştığı için kendi içinden bakan bir yaklaşımın gelişmemesi onu el yordamıyla çalışmaya mecbur bırakacaktır. Diğer eseri olan Alışmak Ölümüne Karşı kitabında bir şeylere karşı duruyor ve ters açıdan bakmayı öneriyor. İlk bakışta ters açı gibi görünen şeyin, daha yaklaştıkça her şeyi başkasının gözlüğünden görmeyi alıştırılmış gözlerimiz için en tabii hal olduğu anlaşılıyor.

Yaşadığı dönem boyunca hep sade giyindi ve basit yaşadı; gösterişe, şatafata hiç kapılmadı. Makam mevki gözeterek bir yerlere gelme derdinde olmadı. Kula kul olmadı ve kullardan bir kul olmak için çabaladı. İnsanları birbirleriyle tanıştırıp kaynaştırmak gibi işlerle meşgul oldu. Eksik kalan ne varsa onu tamamlamak için hayatı boyunca mücadele içinde oldu. Kitap okuma sevgisini sadece kendinde görmeyip kitap okumayan insanlara kızardı ve yanında taşıdığı heybesinden bir kitap hediye ederdi.

Evli ve iki çocuk babası olan GÜLTEKİN, 22 Temmuz 2020'de kalp krizi sonucu Yalova'da vefat etmiştir. Asım'ın sevenleri onun ismini hiçbir zaman unutulmaması için bir camiye isminin verilmesini kararlaştırmıştır. Bu süre içerisinde ağabeyinin vefatı nedeniyle cami ismi "ÖMER/ASIM GÜLTEKİN CAMİİ" olarak adlandırılmıştır.

Ansızın aramızdan ayrılışıyla kelimeler boğazımıza düğümlenmiştir. Onu nasıl anlatacağız, nasıl sığdıracağız kelimelere emin değiliz.

Mavera ekolünün öncülerinden ve "Yedi Güzel Adam" olarak bilinen edebi hareketin günümüzdeki temsilcilerinden olan Rasim ÖZDENÖREN gazetedeki yazısında merhum Asım GÜLTEKİN için şu ifadeleri kullandı:

"Bütün tanıdıkları, dostları gibi ben de şok oldum. Beklemediğimiz bir olaydı. Sağ kolum koptu sandım."

Vefatından bir gün sonra, memleketi Taşova'ya defnedilmiştir. Ölümünün ardından kendini "Asım'ın Nesli" olarak isimlendiren kısım, "Kalemin bize emanet!" diyerek onu anmış ve anmaya devam etmektedir.

